

Sygn. akt V CZ 106/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału
Wojewódzkiego w O.

przeciwko I. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2015 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 sierpnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od postanowienia tego Sądu z dnia 5 czerwca 2014 r. oddalającego zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 marca 2014 r., w którym Sąd ten - na skutek zarzutu podniesionego przez pozwaną - odmówił odrzucenia pozwu.

Sąd drugiej instancji wskazał, że w świetle art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu, gdyż tylko to postanowienie kończy postępowanie w sprawie. Mając to na względzie skarga kasacyjna pozwanej, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398² § 2 k.p.c.

Zaskarżając to postanowienie w całości, pozwana zarzuciła naruszenie art. 398¹ § 1 oraz art. 398² § 2 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zostało już wyrażone stanowisko, które podziela Sąd Najwyższy w obecnym składzie, że od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odmawiające odrzucenia pozwu (art. 222 k.p.c.) skarga kasacyjna (poprzednio kasacja), nie przysługuje. Nie jest to bowiem postanowienie „w przedmiocie odrzucenia pozwu” kończące postępowanie w sprawie, o którym mowa w art. 398¹ § 1 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1999 r., II CZ 37/99, OSNC 1999, nr 12, poz. 211, z dnia 22 listopada 1999 r., I CKN 718/99, Wokanda 2000, nr 4, s. 10, z dnia 21 marca 2006 r., III CSK 48/06, OSNC 2007, nr 1, poz. 12 oraz z dnia 23 lutego 2012 r., II CSK 499/11, nie publ.). Za takie uznaje się postanowienia sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające pozew, orzeczenie zmieniające postanowienie sądu pierwszej instancji oddalające na podstawie art. 222 k.p.c. zarzut, którego uwzględnienie uzasadniałoby odrzucenie pozwu, a także orzeczenie - wydane w wyniku uwzględnienia apelacji - mocą którego uchylono zaskarżony wyrok i pozew odrzucono.

Prawidłowo zatem Sąd drugiej instancji przyjął, że skarga kasacyjna pozwanej była niedopuszczalna i z tej przyczyny podlegała odrzuceniu. Bez znaczenia dla tej oceny pozostaje okoliczność, że Sąd Apelacyjny jako podstawę prawną swojego orzeczenia błędnie wskazał art. 398² § 2 k.p.c., zamiast, prawidłowo, art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.